

<b>ชื่อเรื่อง</b>	การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
<b>ผู้วิจัย</b>	นางวิภารัตน์ ภูสง่า
<b>ตำแหน่ง</b>	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโคกเครือวิทยา อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
<b>ปีการศึกษา</b>	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

### บทคัดย่อ

การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบทความพร้อมของโรงเรียนและความต้องการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ 2) เพื่อพัฒนาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์)ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 3) เพื่อทดลองใช้และหาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้น 3.1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน หลังการใช้การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3.2) เพื่อประเมินความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3.3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนโคกเคี้ยววิทยา อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มาโดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู ด้านบริบทความพร้อมของโรงเรียนและความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentages) ค่าเฉลี่ย ( $\mu$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ( $\sigma$ ) ค่าประสิทธิภาพ  $E_1/E_2$

ผลการวิจัย พบว่า

1. บริบทของโรงเรียน ความต้องการและข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการของนักเรียนและข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมี 5 องค์ประกอบได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (2) ขั้นศึกษาทำความเข้าใจ (3) ขั้นสาธิตและแนะนำ (4) ขั้นลงมือปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ (5) ขั้นวัดและประเมินผล 4) ผลที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ 5) ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้ โดยพบว่าประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.64/88.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 3.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทัศนศิลป์สร้างสรรค์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์

สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5  
3.2) ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้  
ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิด  
สร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวม  
มีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด 3.3) ผลของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการ  
เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์) ตามแนวทฤษฎีทักษะ  
ปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์  
พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ( $\mu$ ) = 4.76, ( $\sigma$ ) = 0.51)

โดยสรุป การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระทัศนศิลป์)  
ตามแนวทฤษฎีทักษะปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้าง  
ผลงานทัศนศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม  
สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการฝึกฝนทักษะปฏิบัติความสามารถทางด้านทัศนศิลป์  
มีความคิดสร้างสรรค์ นำทักษะและประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในงานได้อย่างเหมาะสมตรงกับ  
ความต้องการของนักเรียนเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนและนักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติตาม  
ให้บรรลุตามผลการเรียนรู้ เป็นตัวอย่างเพื่อการพัฒนาวิจัยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป